

Gedeputeerde Geert Versnick geeft een inleiding bij het debat over de kernnota voor het ruimtelijk beleid 2020-2050. De kernnota zal in het najaar ter beslissing voorgelegd worden. De bedoeling is om het ruimtelijk beleid voor de lange termijn te formuleren in een korte verwevende nota en in duidelijke taal.

Ter illustratie wordt ook nog het filmpje ruimtelijke planning² getoond.

Brecht Vandekerckhove van Atelier Romain geeft een toelichting over de huidige visie voor de kernnota ruimte. De presentatie is een 'work in progress' om te groeien naar de kernnota. De presentatie zal aan alle leden bezorgd worden.

Mevr. Inge De Bal is zeer enthousiast over het project. Zij stelt dat er duidelijk veel ambitie is om op zoek te gaan naar win-win situaties, maar wat vaak terug komt in de debatten is het leggen van prioriteiten. Zij vraagt zich af of er al keuzes gemaakt zijn i.v.m. prioriteiten (vb doelstelling economie versus klimaatgezond).

Reinout Debergh stelt dat het ruimtelijk beleid zal bestaan uit een kernnota en beleidskaders en actieplannen. In de beleidskaders moet alles nog geoperationaliseerd worden. Alle thema's hangen steeds samen. De prioriteiten zullen door het beleid moeten bepaald worden.

Dhr. Hendrik De Vis vindt de aanpak van visie, via waarden en principes goed als kernnota. Het is een basis waarop we verder kunnen bouwen. Anderzijds blijft de toekomst onzeker en dat is moeilijk. Hij stelt dat het structuurplan ook een methode was om in te spelen op de toekomst. 2050 blijft evenwel een onzeker gegeven. De kernnota zal ook de toekomst niet kunnen voorspellen. De kernnota gaat echter wel veel meer in de richting van het kwaliteitsdenken. Hij beklemtoont het belang van het integraal en proactief handelen en geeft aan dit nog sterker naar voor te brengen in de kernnota. Eender wie die iets wil ondernemen moet proactief rond het initiatief nadenken, inschatten wat de gevolgen zijn van het denken en handelen en hiervoor is een kader nodig, een integraal beleid.

Brecht Vandekerckhove kan dit beamen. De ruimtelijke ordening zal op een andere manier moeten omgaan met alle actoren. In de kernnota wordt opgenomen wat op lange termijn belangrijk zal blijven. Ook in de uitwerking van de beleidskaders zal de provincie nog geconfronteerd worden met deze mind shift.

Dhr. Rik Franck geeft een pluim aan de diensten van de provincie en het studiebureau. Hij vindt het plan zeer goed omdat alles wordt opgenomen en het zich niet enkel bezig houdt met de materie van ruimtelijke planning alleen. Tegelijk lijkt het volledig te zijn (kernnota haalt de problematiek aan van energiebesparing, van verpaarding,...) en klopt het met de principes van de beleidsnota van Vlaanderen. Wel vindt hij dat het aspect demografie (grote groei, wonen en mobiliteit,...) te weinig naar voor komt in de nota. Demografie is een van de grote uitdagingen, het mag explicieter in de nota.

Brecht Vandekerckhove geeft aan dat het studiebureau het proces van het BRV (Beleidsplan Ruimte Vlaanderen) effectief ook opvolgt. Wat we bij de kernnota ruimte voor provincie Oost-Vlaanderen belangrijk vinden is aan te geven "waarom" we dit doen, om de mensen mee te krijgen in het verhaal.

Demografie komt inderdaad te weinig aan bod in de presentatie, het zit in het thema leefomgeving maar het mag meer aandacht krijgen.

Mevr. An Vervliet ziet doorheen deze presentatie veel potenties binnen de provincie, maar er zijn ook thematieken die geen provinciale bevoegdheid. In het verhaal zijn dus verschillende overheden betrokken en zijn ook andere actoren aan zet. Hoe gaan we al die actoren ervan overtuigen? Zijn bijvoorbeeld bedrijven bereid om mee te werken, werken en wonen dicht bij elkaar brengen staat bvb. haaks tegenover de schaalvergroting van bedrijven.

Verplaatsen per fiets is goed maar je kan mensen hier niet zomaar van overtuigen (cf regenweer). Er zijn dus ook alternatieven nodig. Het is een interessante oefening, maar er

zal wel veel bij komen kijken als we dit willen realiseren. Het demografisch aspect is inderdaad belangrijk en komt minder aan bod.

Brecht Vandekerckhove geeft aan dat deze mentale ommekeer tijd vraagt, maar dat is eigen aan ruimtelijke planning. We zullen daar sterk moeten op inzetten. Bij wijze van voorbeeld geeft hij aan dat in Vlaams-Brabant er momenteel overleg is met de Lijn, NMBS, ... Dit overleg met andere overheidsniveaus of partners lijkt vandaag te lukken indien er een trekker is en beide partijen het gesprek willen aangaan.

Wat betreft de economische sector zijn het de mensen, de actoren op het terrein die er mee aan de slag moeten gaan, vandaar het belang van de provincie als initiator, coach en facilitator. Ook de burger zal in dit hele verhaal moeten overtuigd worden.

Mark Cromheecke geeft aan dat het absoluut de opdracht is om een narratief, een verbeeldende tekst te maken. We gaan de toekomst niet voorspellen maar in een ruimtelijke planning² moeten we om burgers te kunnen betrekken een helder verbeeldend verhaal maken.

Gedeputeerde Geert Versnick stelt dat de kernnota geen juridisch afdwingbaar document is, maar een richtsnoer om afwegingen te kunnen maken. We zullen onze keuzes nog iets scherper moeten stellen. Hierbij is een zorgvuldige afweging nodig waarbij iedereen betrokken wordt.

Ruimtelijk beleid is een onderdeel van oplossingen. Zo moet bijvoorbeeld de NMBS willen meewerken. Dit hebben we niet in de hand. We moeten dus afwegingen maken, maar ook rekening houden met stakeholders en een draagvlak creëren.

Dhr. Hendrik De Vis stelt dat het zeer spijtig is dat we binnen de provincie de potentie gemist hebben om ons spoornetwerk te koppelen aan ruimtelijke ontwikkelingen. We hebben wel het dichtste spoorwegnetwerk, maar de situatie is abominabel. "We hebben de trein gemist." Nu zijn er wel wat acties rond stationsomgevingen.

Hij stelt de vraag of we het aandurven om alleen kwaliteiten te poneren en geen kwantiteiten. Gezien de situatie waarbij de provincie arm is aan bos, vraagt hij of we ook geen streefcijfers moeten opnemen. Hoe kunnen we anders zaken afdwingen, cf. bosindex. Hij stelt dat er sectoren zijn die zwak zitten waardoor we de kwantitatieve norm niet mogen loslaten.

Brecht Vandekerckhove geeft aan dat we vandaag reeds kwantitatieve normen/taakstellingen hebben, maar dat deze houden ons niet tegenhouden om er van af te wijken, om bossen te kappen en woningen te bouwen die slecht gelegen zijn. Vanuit de waarden, de principes en de kwaliteiten willen we naar oplossingen zoeken en misschien wel de aantallen vinden waar we naar toe moeten, bijvoorbeeld door medegebruik. We gaan uit van een basisengagement en zoeken samen naar kwaliteit.

Voorzitter Erik Scheire sluit de vergadering af met het voorbeeld van het waterbuffergebied de Bergemeersen dat in zijn gemeente gelegen is. Dit was vroeger een stuk weiland en is nu omgezet naar een gecontroleerd overstromingsgebied. Toen het nieuw project gepland werd kwam er heel veel opstand vanwege actiecomités die tegen het project waren. Vandaag is het een succesvol gebied, een mooi natuurgebied met een zeer positief verhaal. Het jammere is dat we er te weinig publiciteit rond maken.